

Impulsar a loita con novas mobilizacíons que conflúan nunha folga xeral!

As mobilizacíons que tiveron lugar durante toda a semana pasada con decenas de miles de mozos, estudantes, traballadores, parados e pensionistas nas rúas de todo o Estado, irromperon na escena política cunha forza tan grande que o debate electoral virou en torno ó que estaba sucedendo na Porta do Sol e as prazas de numerosas cidades, incluíndo as sete cidades galegas.

Os motivos que impulsaron por centos de miles a mobilizarse son claros: o desemprego masivo —especialmente entre a mocidade—, a precariedade laboral, os salarios de 600 e 700 euros, os últimos ataques e recortes sociais aprobados polo goberno e o feito de que sexamos as familias traballadoras as que paguemos o prezo da crise, mentres os grandes banqueiros e os empresarios teñan beneficios insultantes.

A dereita, e os seus medios de comunicación non tardaron en criminalizarnos, á vez que esixían unha intervención contundente da policía para desalojar as prazas e así preservar “as liberdades e a democracia”. A hipocrisia do PP ó erixirse como máximo defensor dos dereitos democráticos non enganou a ningún. O que lle pasa a este partido, con vínculos históricos coa ditadura franquista, é que está aterrado ante un movemento masivo de mozos e traballadores cun marcado carácter anticapitalista.

Os resultados do PSOE o 22-M: o prezo a pagar por unha política de dereitas

A política aplicada durante os últimos anos por Zapatero, e especialmente os recortes e axustes contra a maioría da poboación seguindo os ditados dos bancos e as grandes empresas, provocaron unha caída histórica nos resultados obtidos polo PSOE. A cesión do goberno ante os poderes económicos do capitalismo e a frustración da súa base social é o que permitiu ó PP obter un resultado sen precedentes. A vitoria da dereita non pode ser tratada como un asunto menor porque

supón unha seria ameaza para o movemento 15-M e para todos aqueles que loitamos polos nosos dereitos.

Nas asembleas destes días asistimos a un amplio debate de ideas. Algúns compañeiros expuxeron que o movemento 15-M debe situarse á marxe da “dereita ou a esquerda”, introducindo prexuízos contra a política. Desde o Sindicato de Estudantes combatemos esta idea día tras día explicando como o movemento estaba deixando clara a súa identidade anticapitalista e de esquerda, e que a inmensa maioría dos que estabamos na rúa sufriamos o paro masivo, a precariedade, os baixos salarios e a represión. Por iso non somos apolíticos, senón vítimas dunha política moi definida, a que defende os intereses dos grandes capitalistas, fronte á deterioración das nosas condicións de vida.

Tamén vimos a algúns compañeiros que, ante a intervención con follas, adhesivos e xornais da esquerda, achegando cada un a súa voz e a súa opinión sobre como fortalecer o movemento, trataban de negar este derecho fundamental á liberdade de expresión a quen o estaba exercendo. A que temen estes compañeiros? É unha contradición defender a “democracia real” e á vez sostener este discurso marcadamente autoritario. Pretender tutelar o que os mozos que participabamos nas manifestacións podemos ou non podemos ler ou escoltar, ademais de ser profundamente antidemocrático só beneficia ós nosos inimigos.

Necesitamos dotarnos dun programa revolucionario para vencer

Os nosos inimigos están organizados e teñen ideas políticas moi concretas. Seica nós non temos a obrigación tamén de organizarnos e defender ideas que beneficien á maioría? O que necesitamos é dotarnos dun programa e unhas reivindicacións que esixan a retirada de todos os recortes e axustes; que expoña medidas para que os recursos que se necesitan para loitar

contra o paro, para gozar dunha sanidade e educación pública e digna, dunha vivenda alcanzable... arrínquense ós bancos e grandes empresarios que estiveron lucrándose nos últimos anos. Isto é, dotarnos dun programa de esquerdas e anticapitalista, ó redor do que organizarnos e que defenda con claridade os nosos intereses e dereitos. En numerosas asembleas celebradas estes días este era o contido de moitas das intervencións dos mozos que participamos nelas.

É certo que debido ó abandono que os mozos e os traballadores sufrimos por parte das direccións sindicais e dos grandes partidos da esquerda durante moiato tempo, xerouse un ambiente de frustración e rexeitamento cara á “política oficial” entre moita xente. Pero non por iso debemos deixar de sinalar que a responsabilidade de que nos atopemos sen casa, sen traballo e coas pensións en dúbida, é do sistema capitalista e daqueles partidos e organizacións que defenden os seus intereses e adoptan medidas contra a maioría da poboación. Se queremos democracia real, necesitamos transformar a sociedade e acabar co capitalismo. A democracia sen xustiza social non é real.

Continuar a loita incorporando á clase traballadora

Para avanzar nesta loita é fundamental gañar o apoio do movemento obreiro e orientarnos cara a el, cara ós centos de miles de traballadores e de miles de delegados sindicais que tamén sufren a crise e opónense á política dos seus dirixentes.

Esta idea foi recollida con forza pola Asemblea que se formou en Málaga emulando á da Porta do Sol de Madrid, aprobando unha resolución pola cal convocaron para o venres 27 de Maio unha manifestación e propondo que se organice unha Folga Xeral de 24 horas. Propostas semellantes foron apoiadas nas asembleas de Sevilla, Valencia, Tarragona e outras. Iso é o que hai que facer: organizar unha gran mobilización unitaria en todo o Estado o mesmo día e á mesma hora, e esixir ás direccións de CCOO e UGT que abandonen a súa postura de pactos co Goberno e a patronal e impulsen a organización dunha gran Folga Xeral en coordinación co movemento do 15-M.

Desde o Sindicato de Estudantes, que estamos participando nas asembleas do movemento 15-M, pensamos que este é o camiño: ampliar e estender a nosa loita ó conxunto da mocidade e os traballadores, como vimos en Grecia, en Portugal, en Francia e no mundo árabe.

- **Retirada inmediata de todos os plans de ataque** contra a mocidade e as familias traballadoras.
- **Non ós recortes orzamentarios** en sanidade, educación e nas prestacións sociais.
- **Basta de regalar diñeiro público ós banqueiros, empresarios e especuladores.** Que se nacionalice a banca para empregar os recursos de todos en obras públicas, sanidade e educación, dando emprego a millóns de parados!
- **Non á contrarreforma laboral e o despedimento barato. Non ó recorte das pensións e á ampliación da idade de xubilación.**
- **Contra o paro:** Subsidio de desemprego indefinido de 1.100 € ó mes ata atopar un posto de traballo. Redución da xornada laboral a 35 horas semanais sen redución salarial.
- **Por unha vivenda digna!** Nacionalización das grandes construtoras para crear un gran parque público de vivendas en aluguer a un prezo non superior ó 10% do SMI.
- Inicio dun **plan económico para crear emprego** (investimentos en infraestruturas, servizos sociais e outras industrias) non baseado nos intereses dos capitalistas senón nos intereses da maioría.
- **Incremento drástico dos impostos ás grandes fortunas**, ós beneficios empresariais e á banca. Combater a fraude fiscal e a fuga de capitais coa confiscación dos patrimonios e das contas dos ricos implicados.
- **Basta de represión contra a mocidade!**

**Como en Portugal, Francia, Grecia e o mundo árabe!
Contra o capitalismo e a súa crise!**

**Non á ditadura dos banqueiros, non ós recortes sociais!
Impulsar o movemento con novas accións
e manifestacións que conflúan
nunha nova folga xeral!**

www.sindicatodeestudiantes.net

sindicato@sindicatodeestudiantes.net

Sindicato de Estudantes